

**Nuptiis auspicatissimis
clarissimis viri m.
Simonsi Tolpo in acad.
Reg. Abo...**

Flachsenius, Johannes Henrici,

1 Ic 1679 Tolpo, Simon

NUPTIIS AUSPICATISSIMIS

Clarissimi VIRI

M. SIMONIS TOLPO

in Acad, Reg. Aboensi Fac. Phil. Adjuncti

S P O N S I,

&

Letissima ac Clarissima VIRGINIS

CATHARINÆ ERICI

FILIÆ

S P O N S Æ,

In Hallola & Sactis d. 31. Julii Anno Mdcclxxix.

feliciter b. c. d. peractis congratulantur

Præceptores, amici, & discipuli.

ABOÆ, Excus. apud Viduam Hansonii.

26

1679

Tædis nuptialibus

*Clarissimorum Neonymphorum hæc pauca gratulanti animo licet
pluribus impeditus L. Mg. adposuit:*

Quid voveam vestris, clarissima pectora tædis;
Sponse decus sophiæ, sponsa venusta simu!
Divitias? præstat virtutis splendor honosque,
Corporis an formam? vincitis ore deos.
Quod super est igitur, partis his jure precamur
Corde animoque pio, secula longa, bonis.
Vivite felices longævi Nestoris annos
Sed careat, toto tempore, lite torus.
Gratia vos cæli, vos nescia fata doloris
Fœcundique tori pignora læta, beent!

JOHANNES FLACHSENIUS
Acad. h. t. RECTOR.

NUPTIALE DEVOTUM

dicatum,

Clarissimæ Neonymphæ,

M. SIMONI TOLPO &c. &c.

S P O N S O;

ET

Leetissima Virgini Clarissimæq;

CATHARINÆ ERICI FILIÆ

S P O N S Æ.

*Si tibi conjugium felix, Clarissime TOLPO,
Nec jam displiceant paucula verba vale!*

Maximi amoris affectum reliquit
tantillo carmine

JACOBUS FLACHSENIUS.

Bl ächta Ståndz Beröm görs en behoff at skrifwa
Dch medh fast många Ord wudlyftigt detta drifwa
En flere warit ha / som sådant häfwa gjort:
Dch vpslyt många Raar / det allom nog är sport
Elliest så wette wij och Gudz Ord Lär of detta
At ächta ståndet Aldst kallas / medh Ståhl och råtta
Som och site Ursprung har / aft högsta Herren Gudh
Dch ännu hols wedh Macht alt effter samma Budh.
En bort du Påfwe slem medh din fördömligh lära
Som säger at man en skal ta sig Matan fara
Dch lär at ächta ståndh / dett skal en vara reent
Men skamligt och Ohelgt och sombligom förmeent
I wij dig som icke Bligs offenteligen liuga
Dch din hoopsunna dicht på mongens Samtweeet trugd:
Paulus han säger ju bland alla i alt fall
Bör Abrias ächta stånd och Ahrligt hållas skal.
En wäl Ehr unga tu som gifwes nu tilsamman
Wthi det Helga stånd medh Frögd och mycken gammian:
I tråda nu här in medh Hiertans Samwes roo
Wthi Gudz Ordningh godh at tee hwar annan Troo:
Den hugnadh Lust och Frögd / det ståndet medh sig förer
Gudh Eder gifwe all / och denne önskan höre!
Sorg wijte langt ifrån / bort twist / oenigheet
Dch glädiens sedan sidst hoos Gudh i Ewigheet !

E. FALANDER

Til Brudgum och Brudh et Glädie fult anroop / giordt
I Godhmening.

Brudgum Sägner Bruden wäna
Den i luster / Sorg och Nödh
Eder intil bleetan Dödh

Alfa

Allka / wyrda wil och tiäna.
 Bruden Brudgum sin och fågn'
 Den wil wara hennes Hågn/
 Troosförswar och Luf-Huusberre.
 Migh är Lof at önska godt
 Intil många Tusend mott
 Att Ehr Dagar när och fierre
 Ståde Blomsterfulla stå
 Barn och Blommor stoda få.
 Sidst när Högar hwijta blifwa
 Kroppen hwylar i sin Jordh
 Siälen vp til Himmelsbordh
 Gudh vphämpte och Frögdh gifwe!

Gud stadigh Kärlek är; hwad Kärlek och vbrättar
 S. Paulus nogh der om i Skriffier sin berättar:
 Om han ey Kärlek haar / han sielff då inret är;
 En sanner Kärleek wist / ett toligt Hierta bär.
 Han är ey Afwundisfall; all ring han wäl fördrager
 Han söker icke sitt; all ring til godo tager.
 Han Spaker är och Mild / til all ring sätter Troos;
 Hoos honom måstedels Pläde ingen argheet Doo.
 Kärleken Stalkas ey; all ring han gärna lider.
 Haar Häpp uti all ring; är Häffrigh alla Tuder/
 Kärleken är ey ond; han blifwer icke Tröer
 Hwad honom kommer på / är Lustigt alt och Söer /
 Jagh Troor at den som haar en sådan Kärlek rener/
 Att der gode wara kan / han androm ey förmener.
 Men huru dår med är / blif der sidst likwäl Sande
 Att iblandh ächtä Folsk / Kärleken märkes Grant
 Om han sigh ey Hoos dem / alt framgeent stadigh wifser/
 Hoos andra Fåfängt då man honom Högt beprifser.

När som en blij ett Riset/ så blij Kärleken een;
 Om han en förra war/ blij han omsider reen.
 I en än som i Två han snarare kan vara
 Dy där han säter är för all Oro och sakra.
 Ibedensuld den som wil rätt drifwa Kärleek; Spel/
 Aff ächra ständh i Tüdh han rage då sin Deel.
 Alt som nu hafwer gjort/ wår denne Brudgum goder/
 Som migh är wål bekandt/ aff Warndomen min Broder/
 Hwad wänskap mellan oss; hwad Kärligt Hierrelagh
 Haar varit; iagh ey kan vithala på een Daggh.
 Des mehra Sacknar iagh/ hans lustiga omgånge/
 Som Troget varit haar gode och oprichtigt länge
 En nu så drages han ifrån Ungkarlars glam.
 Och Söker til sin Roo/ een skön och Dygdigh Dam.
 Iagh råder ey der frå/ kan incher där til göra/
 En sådan lust och Frögdh iagh täncker ey för förra/
 Men heller önska wil/ framgång och Lycka godh!
 Gud; Nåde och Besskäm ett godt och Lustigt Mod!
 Ehti företagne Wärd/ må högsta Gudh befrämia!
 Att i kan Sammanboo/ i Fredh/ i Lust/ i Sämia!
 Medh all wål mågo godh/ en högan Alder nå!
 Sündst läggias ned i Grass/ tillijka både Twå!
 Alt ondt til Luff och Siäl/ Gudhi från ehr aff wåde!
 Alt hwad i önska må/ han Kärlich ehr för ähre!
 Han hägne ehr där Hoos/ medh Barn skön och Lufffrucht!
 Som kallas ren Gud; Skänd; och pryda huset Smucht.
 Sidst när som Aldren Grå/ wil eder Kropp förswaga;
 Och eder j til Wäg; at fara hän wil laga.
 Så gifwe Gudh ehr Frögd vhi sin Himmels Saal!
 Thär lust är uthan änd; thär man ey weet aff qwaal.

The Hedervärde contrahenterne aff broderlig
 Affection, til wålmene tiest författat
 Aff

SAMUELE TILenio. Reg. Alumn.
 Som

Som nu den dag är när/ Her Broder wil sig giffta/
Min skuldighet thet är mång ord til Lust anstifta/
Men machten är för swag/ och krafterne är mått/
En slipper sådant slag/ och blir för detta satt/
En Gåta til dem all/ som aff godt hierta önska
Wad ett så läglig Fall/ wår Brudgunn och Brud grönstgå:
Men Gåtan heter så/ och är aff rolig Lust:
The om i tänckia må bland glädie. Speel och Must.
Jag är aff liten Kropp/ doch stundom mächta stoor/
Från fästet in til Löpp mig nindis mång betoor:
Jag kan wål bårat sielf/ men får en annan thet
Hufwud och Hierna hwelff han får/ mister sitt Wett.
En Kar han dras med mig/ thet må nu war en Saal/
Men Quimma wachta dig/ ty hster dig min Smaak/
Så springer Huus och Grund/ och du förutan mig
Kan ingen tidh och Stund lesiwa Elendelig.
I dag mig bruka må hwen helst som bruka wil/
The kunna alla få/ doch hwar som han är gill:
Och når i nyttia mig/ så låt mig få til Löb/
At ingen skadar sig/ och iag min Jågring Skön
Må niuta til mitt Slut/ och som man kastar Glåas
Når det är Druckit ut/ iagh blifwer sids til Kraas.
Hwad nu i Gåtan är omtalt och något skrifwit
The warde Broder får aff Herranom tigh gifwit:
Medh humble must och malt nåst Bröd och bårning all
At i haa tusensalt i sluf och flere Fall:
Gudh gibr ehr ögon qwick/ och låt ehr öhron höra
Allt godt som iag tilprick nu hinner en omröra:
Gudh skyddde Kropp och Siäl Gudh gee liffplantor små/
Och låt Ehr lesiwa wål/ til des I Glädie få!

Aff broderlig Zienstilligheet med trogen lyck öns:
skan skuldigt framted aff

ABRAHAM FOLPO.

Sommarens Sägning stön upfriskar Människo Hiertan/
 Som om Vinteren kall haar länge legat i Dwala/
 Frögdar Diuren å Mark. qwieker vp the wälluchande Roser/
 Pryder Stog medh glantz såsom och the lüftige Änglar/
 Drer i Sägningh stä medh all sina lüftige Säger/
 Foglarne svinga å Dwis/ the kuttera i grönskande Lunder
 Alle i Stogen derhoos uti Änglar i brusande Hafwer
 Flygandh i Lufften blå/ simmand blandh Wälliorna stora
 Ahre benägne till Lust och söka sin ästlige Waka
 När som Jorden hon öpnar sigh/ Sol strålande wärmer
 Allting glädher sigh/och rå höres Frögden i hwar Wra.
 Kärleken han och rå rätt fort sin skalekstycke Wisar
 Som han och nu har i rände två ihoop aff osäneligh Kärlek
 Måster Simon een Högelärddh man uti bockliga Konster/
 Hällen i Höge ætim aff alla som wissheren ästka
 Hwillek tröffar haar ann een Jungfru medh prisliga Dygder/
 Jungfru Cathrina aff Hederligh Ätt / och Sedeligh ärbhyrdh.
 Ty må i nu Her Brud: um rättliga frögdas aff Hiertat!
 Effter J få een Waka så godh; och föres i Sammen
 Een dygdästkande Siäl och een wederqweckande Ögnlust!
 Träder fram uti Dans/ tager Kärstan i handen behändig!
 Hör Musicant speler op Courant Saraband och Baletter,
 Lätt Cymbal lutor och Regal sampt feiska Fiohler
 Giffwa i märkene skall/ så att Echo i Stogena swarar.
 Doch i medler Tjdh gäster både gamla och unga
 En förgäter Kannor och Glaas sampt begare stora!
 Fruer/ Jungfruuer Adelaff ätt/ sampt kyste Maiconer
 Tripper i dans medh hast nu ähr then lustige Tjden!

ERICUS E. CUPRÆUS. Wib.

Sen warma Sommar tjdh här til har mången läcka
 Man sig til tjdofdriff har sluka Roser pläcka/
 Hwars Lucht of nöije giordt/hwars Sägning vnderstön
 Har måttat ögon war på änglar wijdh och Grön:
 Men

Men flaga mosse wi den sälla tidsch förrunnen/
 Och så dee Roser skön mot Zanctar är förswunne/
 Man har en meera qwar än Root och frbet tort
 Förutan Gräs som är til höd nu tärcka bort:
 Men leswe wi til des wår Jord aff Hösten suchta
 Keen told aff Wintren swår/och Wåren börjar lucta/
 Så skal wår Pinges helgd och wår Midsommar dog
 An åter hugna os och gifwa sluta slag.
 Hwad iag med detta wil/Her Brudgum i wälwetta
 Som har wårdh denne tyd en sådan Roos upleeta
 Hwars dngd och Fågring all iag nu en sälla må/
 In ihet kan wara nog: säll Ehr som den må få!
 Gudh lär och wijsa det när åhr til slutet skrider/
 Hon först den mörcke Höst som åhret tijt nu lüder
 Blijr lus i Huset Eht; seen Winteren fast kall
 Hon skal upwärma Ehr/och drifwa Sorger all.
 När Wåren kommer ann/ man twinner nytt aff Jorden
 Tånt hwad för Frögd det blir/ hon är en Moder worden
 Och med ann Sommar roo/ som Ehr må glädia wäl/
 Ehr gifwa lijfwek Frucht/då tackas Gudh med Skäl!
 Den iag med Bøner min nu beder och all tyder
 Han Ehr och Eder all wil wara godh och blijder!
 Och allan åhrsens tadh Ehr nådigt signa så/
 Aff Hummelst Sommar Frögd wiyd slut i glädias må!

Wålmene eillagt aff
 ERICO MILTOPÆO,

